

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Big Brother is watching you...

Big Brother [dia1] dan denk je vast aan dat televisieprogramma - een paar mensen bij elkaar in een huis, van wie alles wat ze zeggen en doen wordt opgenomen met camera's die overal hangen.

Hoe zou jij dat vinden, als alles wat je doet en zegt op straat ligt?

Big Brother [dia2] is bedacht door George Orwell in 1948. Hij schreef het boek *1984*, dat gaat over een samenleving (in 1984) met één grote leider, *Big Brother*, die je de hele dag in de gaten houdt. En die voor jou precies bepaalt wat je moet doen. En die je straf geeft, als je niet gehoorzaamt.

Hoe zou jij dat vinden, zo continu in de gaten te worden gehouden?

Big Brother is watching you...

De praktijk in communistische landen lijkt er nogal op ([dia3] denk aan de film 'das leben der anderen'- onlangs op tv, over de situatie in de DDR).

Denk aan het in de gaten gehouden/gecontroleerd worden in landen waar dictators aan de macht zijn.

En wat dacht je van als die camera's [dia4] op straathoeken en in stations, en niet te vergeten van *Google* - die heel wat data van je heeft opgeslagen en gebruikt...

Orwell laat in zijn boek zien, wat het met je doet als je weet dat je de hele dag in de gaten wordt gehouden, [dia5] hoe verlamdend het werkt, beklemmend, benauwend.

Dat het iedere vorm van originaliteit en creativiteit bij voorbaat de kop indrukt – want stel je voor dat je iets doet wat Grote Broer niet wil!

Het maakt je bang, angstig en onzeker; continue heb je voor je leven te vrezen.

Je leert niet langer zelf nadenken, maar handelt alleen nog op de automatische piloot, want het wordt niet echt gewaardeerd dat je jezelf bent.

In feite ben je dan niet langer een *mens*, maar een voorwerp, een ding, een nummer.

Big Brother is watching you als een doem om je heen is, als een zwaard van Damocles, dat voortdurend boven je hoofd hangt...

En dan lees je het begin van Psalm 139.

Lijkt dat niet verdacht veel op wat *Big Brother* doet!?

[dia6] *U omsluit mij Here, van achteren en van voren, u legt uw hand op mij.*

Dat betekent toch dat God overal om je heen is!

Je kunt geen kant op: hoe hoog je ook gaat – Hij is er.

Hoe diep je ook zinkt - je komt Hem tegen.

Nergens kun je aan God ontkomen, want Hij is overal.

Is dat niet beklemmend en benauwend?

En dan: God kent je en doorgrondt je – Hij weet alles van je.

Hij weet of je zit of staat. Hij doorziet je gedachten.

Ja, het gaat zelfs zo ver, dat Hij al weet wat je gaat zeggen, nog voordat je het zelf bedacht en gezegd hebt.

Is dat zoveel anders dan bij *Big Brother*?

Heb je bij God wel keuzevrijheid?

Kun je bij Hem als mens nog wel jezelf zijn?

[dia7] Ik denk dat er genoeg mensen op deze wereld rondlopen die inderdaad zo'n idee van God hebben.

Die er niet aan moeten denken dat er een God is die hen voortdurend ziet en in de gaten houdt.

Die het er Spaans benauwd van krijgen geen plekje te hebben waar ze gewoon ongedwongen zichzelf kunnen zijn.

En laten we maar eerlijk zijn, zo'n beeld van een god die alles van jou weet, die in zijn grote boek nauwkeurig bijhoudt wat jij doet en gedaan hebt, die op films vastlegt wat jij allemaal uitvreet, en dat allemaal om je daar later nog eens even goed voor op je dak geeft, zo'n godsbeeld is niet bepaald aantrekkelijk.

Gelukkig klopt dat beeld niet met wat de Bijbel over God laat zien.

Want als in de Bijbel staat dat [dia8] God je *kent*, betekent dat niet dat Hij in een soort computersysteem allemaal feitjes en weetjes over jou opslaat en zoveel mogelijk data over jou verzamelt (zoals *Google* wel doet!!!!)

Nee, *kennen* in de Bijbel heeft veel meer iets in zich van: [dia9] *betrokken zijn op, niet koud laten, bewogen, liefdevol omzien naar*.

Het heeft dus veel meer met een **intieme relatie** te maken.

Dat werkt bij mensen net zo: je kunt wel van alles over iemand *weten*, maar dat wil nog niet zeggen dat je daarmee die ander ook echt *kent*.

Iemand werkelijk *kennen* is alleen mogelijk als je je hart voor die ander opent.

Als je werkelijk geïnteresseerd bent in die ander, een relatie met 'm aangaat van hart tot hart.

En dan is het toch onvoorstelbaar heerlijk dat God jou zó kent?

Dat je maar niet een willekeurige voorbijganger voor Hem bent, iemand die Hem koud laat.

Maar dat Hij je ziet zitten, en in liefde op je betrokken is!

(De vreeswekkende keerzijde daarvan is dat haten in 139:21,22. Hatens = voorbijgaan aan, geen aandacht geven, geen liefde bewijzen.)

Maar God wil betrokken en liefdevol om je heen zijn: achter je, voor je, boven je.

Niet om je te bedreigen en te beklemmen, maar om je te beschermen en te verzorgen, op een goede en positieve manier over je te waken.

Niet om je eigenheid/creativiteit/originaliteit de kop in te drukken, maar juist tot bloei te laten komen...

God kent jou/u/mij.

Psalm 139 zegt daar ongelooflijk mooie dingen over.

Het geeft woorden aan het grote wonder dat God al bij je was toen je werd verwekt, [dia10] toen je als piepklein zaadje en eitje ontstond.

Zelfs op dat moment, als niemand je nog ziet, als zelfs je moeder je nog niet voelt of er weet van heeft dat je er bent, kent de Here je al!

[dia11] *Wonderlijk zoals U mij kent, Here, het gaat mijn begrip te boven!*

[dia12] God kent de kleinste embryo en het is voor Hem mensenleven.

God kent de kleinste baby en ze mogen er voor Hem zijn - zoals Lars - wat een wonder: al gekend door God! Zelfs Lars mag al kind van God zijn!

God kent de baby's; ook die te vroeg geboren worden, niet levensvatbaar zijn, of al in de schoot van de moeder sterven.

Hij ze kent. En ze zijn in zijn liefdevolle Vaderarmen geborgen.

[dia13] God kent mij!

Ik mag mens zijn, mens zoals ik ben. Hoe ik er ook uit zie. Hoe piepklein ik ook ben, of hoe stokoud, hoe gezond of ziek, hoe gehandicapt, hoe gekleurd, met wat voor geaardheid ook [dia14] *ik mag er zijn!*

Laat het de **cadans**, de **hartslag** van je leven zijn: **Ik mag er zijn!**

Ieder mens mag er zijn - dus geen discriminatie meer (zeker niet door christenen!)

En laat het maar diep tot je doordringen als je moedeloos bent, teneergeslagen, gekwetst, verdrietig, beschadigd, verstoten, eenzaam, als je gevoelens van minderwaardigheid hebt.

Adem het in en uit: *ik mag er zijn.*

Want: *God kent mij.* Ik ben voor Hem van waarde, zoals ik ben.

Waarom je dat kan zeggen?

[dia15] Omdat Hij jou zelf geschapen heeft - je bent zijn unieke creatie!

En omdat je nu mag weten [dia16] dat Jezus gekomen is. Gods eigen Zoon. Mens geworden om in jouw plaats aan het kruis te sterven voor de zonden, voor alle slechtheid en kwaad en verdorvenheid. Dus zoveel houdt God van je, dat Hij zelfs zijn eigen enige Zoon voor jou over heeft gehad om je te redden!

Amazing love, how can it be?

That Thou, my God, should die for me? (Charles Wesley)

[dia17] God kent je.

Hij kent je door en door. Van haver tot gort. Van top tot teen.

Wij vinden het vaak niet zo'n prettig idee als anderen veel van ons af weten, [dia18] als ze je door en door kennen. Want: wat zal zo iemand met die informatie doen?

Je chanteren, bedreigen, uitbuiten, negeren, laten vallen als een baksteen?

Helaas is dat wat nog zo vaak gebeurt.

Helaas misbruiken mensen nogal 's wat ze allemaal van je weten.

En wat is en wordt er daardoor een onrecht gedaan.

Geschokt vertrouwen. Beschadigingen voor het leven.

Dan kijk je wel 100x uit voor je weer iemand in vertrouwen neemt, voor je het achterste van je tong laat zien, want je weet immers nooit...

Werkt dat bij God ook zo? Gelukkig niet!

[dia19] **Het wonderlijke van God is juist dat Hij je door en door kent en ondanks dat zielsveel van je houdt!**

Dat is toch geweldig!

En dat maakt toch dat je *juist bij Hem* gewoon je zelf mag en kunt zijn!?

Want je hoeft je voor Hem niet beter voordoen dan je bent - je kunt Hem immers toch niet voor de gek houden!

Bij Hem mag je mens zijn, echt mens, zoals je bent.

Met je mooie dingen, je goede kwaliteiten.

Maar net zo goed ook met je nukken en onmogelijkheden.

Want het heerlijke is, dat wat jij doet of denkt niet wezenlijk afbreuk doet aan zijn liefde, omdat je zijn liefde niet hoeft en ook niet kunt verdienen.

Zijn liefde geeft Hij immers uit genade, gratis. Dankzij Jezus Christus.

Dat is de blijde boodschap van het christelijke geloof.

En dat is wat het christelijke geloof anders maakt dan elk ander geloof:

kijk maar naar de kleine Lars - we mogen leven van genade - iedereen!

Laten we daarom vieren dat we kind van Vader mogen zijn.

En laten we dat ook van z'n lang-zal-die-leven niet weer vergeten.

Want God Zelf vergeet het nooit.

De Here zegt in de profetie van Jesaja (49): [dia20] *kan een vrouw haar kind vergeten?*

Dat is toch onmogelijk: een moeder zal het kind dat ze onder haar hart gedragen heeft nooit vergeten.

Maar *stel*, zegt de Here dan, *stel* dat dat wel zou kunnen [dia21] ***Ik zal je nooit vergeten***, want kijk maar: ***ik heb je in mijn handpalmen gegrift!***

Dat zegt God tegen zijn volk Israël.

Dat volk dat Hem in de steek liet, Hem tarte tot en met, dat andere goden achterna liep, dat dacht God niet nodig te hebben.

En God straft zijn volk, zeker. Maar het is straf uit liefde, om z'n volk weer op de goede baan te krijgen, weer terug te winnen.

Dat is God, onze God: Hij zal zijn volk, Hij zal zijn kind, nooit vergeten.

Alles is er bij Hem op gericht je te redden, te bevrijden.

Naar Hem mag en kun je altijd terug, omdat Hij zielsveel van je blijft houden.

Wat er ook gebeurt.

Daarom: niet bang zijn voor God (zoals voor *Big Brother*), maar je juist veilig en geborgen weten bij de God die jou omsluit, *van achter en van voren, die zijn hand op jou legt...*

Amen [dia22]